

ΤΑ «ΝΟΜΙΜΑ» ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ Βασίλη Μούτσογλου, Πρέσβη ε.τ.

Από όλα όσα λένε οι πολιτικοί της Τουρκίας, το πιο επικίνδυνο για το μέλλον των Ελληνοτουρκικών σχέσεων είναι ο αφορισμός τους, ότι η Τουρκία θα προστατεύσει τα «νόμιμα» συμφέροντα της. Αναβιβάζοντας τις εν πολλοίς παράνομες διεκδικήσεις τους σε «νόμιμα συμφέροντα» δημιουργούν στον τουρκικό λαό την αίσθηση ότι η χώρα τους αδικείται. Ότι έχει κάποια νόμιμα δικαιώματα στο Αιγαίο και τη Μεσόγειο, που παραβιάζονται ή τα οποία επιβουλεύεται η «πονηρή» Ελλάδα.

Δημιουργούν μια πλαστή νομιμότητα βασιζόμενη σε απαρχαιωμένες συνθήκες και παρατραβηγμένες ερμηνείες αλλά και στην ισχύ του στρατού της και στη βούληση να τον χρησιμοποιήσει. Μια «νομιμότητα» η οποία εξαφανίζει νησιά και προωθεί τα «νόμιμα» δικαιώματα της Τουρκίας εκατοντάδες μίλια μακριά από τις ακτές της, και σε απόσταση 6 ν. μ. από τις ακτές της Ελλάδας.

Στη προώθηση της πλαστής αυτής «νομιμότητας» οδήγησε τόσο ο η στάση των ευρωπαϊκών χωρών όσο και η σύμπλευση της Συμμαχίας με τις τουρκικές απόψεις. Το NATO «πείθεται» από τις ακραίες απόψεις περί αποστρατικοποίησης των νησιών του ανατολικού Αιγαίου, χωρίς να λαμβάνει υπόψη το γράμμα και το πνεύμα των Συνθηκών και φθάνει στο σημείο να αποδέχεται και την ανύπαρκτη αποστρατικοποίηση της Λήμνου.

Οι εταίροι μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση προτιμούν να παραβλέπουν τη συνεχιζόμενη κατοχή της Κύπρου, η οποία επιβάλλεται μέσω ισχυρού στρατού κατοχής, τις εξαγγελίες περί «γαλάζιας πατρίδας» ή τις δηλώσεις ότι τίποτα δεν μπορεί να γίνει στη Μεσόγειο χωρίς την έγκριση της Τουρκίας. Δεν παίρνουν σαφείς θέσεις ως προς τη φύση των απαιτήσεων της Τουρκίας. Είτε σιωπούν είτε κάνουν αόριστες γενικές δηλώσεις, ποτέ όμως σε απάντηση των τουρκικών δηλώσεων.

Η Ελλάδα επίσης, αφήνει συστηματικά αναπάντητες τις δηλώσεις της τουρκικής ηγεσίας περί νόμιμων δικαιωμάτων ενώ αυτές αναφέρονται απλώς σε συμφέροντα. Και ενώ βέβαια η Τουρκία έχει κάθε δικαίωμα να διεκδικεί τα συμφέροντα της, δεν θα έπρεπε να της επιτρέπεται από τη διεθνή κοινότητα και την Ελλάδα να τα ενδύει με επιφάσεις περί νομιμότητας. Η Ελλάδα δεν μπορεί να καλύπτεται πίσω από τη δικαιολογία αποφυγής δημιουργίας έντασης ή των «ήρεμων νερών» και να μην απαντά στις τουρκικές δηλώσεις. Όσο και αν υπάρχει στη γείτονα «πλέγμα προστασίας» της κοινής γνώμης, κάποιες ειδήσεις το διαπερνούν.

Η κατάσταση αυτή των πραγμάτων τείνει να δημιουργήσει, εάν δεν έχει ήδη δημιουργήσει στη μεγάλη μερίδα του τουρκικού λαού που είναι μεν πατριώτες αλλά όχι εθνικιστές, την πεποίθηση του αδικούμενου. Εφόσον η

πεποίθηση αυτή γίνει «κτήμα» του λαού, η αναστροφή καθίσταται αδύνατη. Η αποκατάσταση της αδικίας καθίσταται πατριωτικός στόχος. Ακόμη και αν η Τουρκία «ηττηθεί» (δηλαδή δεν νικήσει) σε ένα πόλεμο, η πίκρα για την «αδικία» θα παραμείνει και θα δηλητηριάζει το μέλλον των ελληνοτουρκικών σχέσεων.

Μαζί με την απαραίτητη ισχύ των ενόπλων μας δυνάμεων, άνευ της οποίας ουδέν, θα πρέπει να καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Συμμαχίας αλλά και απευθείας, στο επίπεδο της δημόσιας διπλωματίας, να καταστεί σαφές ποια είναι τα νόμιμα δικαιώματα της Τουρκίας για τα οποία προφανώς η χώρα μας δεν έχει αντίρρηση στα πλαίσια μια σφαιρικής ρύθμισης και στα συμφέροντα της Τουρκίας τα οποία διεκδικεί με δυναμικό τρόπο προβάλλοντας την ένοπλη της ισχύ.